

Egymásra talált kőket Ady-suli

Wednesday, 04 May 2011

A párkányi Ady Endre Alapiskola és a kalotaszentkirályi Ady Endre Iskola 2011. március 25-én felvette hivatalosan is a testvériskolai kapcsolatot. A tanúsító okirat aláírására iskolánk 60. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen került sor, amelyen az Erdélyből érkezett tanári kar 8 képviselője tiszteletbeli vendégként vett részt.

A születésnapok minden ember életében fontos és kiemelkedő eseménynek számítanak. Egy iskola megalakulásának és létrejöttének a kerek évfordulóját ünnepelni még meghittebb pillanat. A több tíz év alatt diákok és tanárok egész serege volt tagja az alma maternek. Ők most együtt élhették meg e neves 60. születésnapot. Az alapiskola számára még fényesebbé tette az ünnepet, hogy egy távoli, sorsukat azonosan megélő, kisebbségi magyar iskola testvériskolánk lett. Mint régi ismerőst üdvözölhettük őket Párkányban és láthattuk vendégül néhány napra. Az első találkozásra még március elején került sor, amikor az ő meghívásukra a párkányi alapiskola pedagógusai ellátogathattak Kalotaszentkirályra. Ott megtapasztalhattuk az emberek vendégszeretetét, bepillanthattunk az iskolában folyó munkába, az óvodás és az iskolás gyerekek életébe, szabadidő és tevékenységébe. Párkánytól több száz kilométerre található ez a majdnem kétezer lelket számláló kis település. A nagy távolság ellenére mégis otthonosan éreztük magunkat, amikor megszólalt a népzene, egyszerre megszűnt a határ, a messzeség. A tiszta magyar nótán keresztül érződik közös ősi gyökerünk: hisz a dallamok és a rímek mindenkinek ismerősen csengtek. Ha ennek a kapcsolatnak köszönhetően eljutnak diákjaink Erdélybe, Székelyföldre, vagy ahogy Móricz Zsigmond nevezte a „Tündérkertbe”, sok szépet és emberit tanulhatnak majd az ottani pedagógusoktól és diákoktól. Gazdagabbak lesznek, ha látják a hagyományaikat, a népviseletüket, a mindennapi életüket, elfogyasztják ízes ételeiket. A szemük előtt elevenedik majd meg a magyar történelem a féltve őrzött emlékhelyeken, melyek, mint egy krónika bemutatják a régmúlt időket. Megtapasztalhatják, hogy nincsenek egyedül a világban, és ha messze is lesznek otthonuktól, mégsem érzik majd idegennek az embereket, a helyet. Összeköti őket az édes anyanyelv. Gyetven Melinda